

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

Apare în fiecare zi de lucru

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

E o cestiune de înclinări personale, de educațiune, de situațiune individuală, dacă dl Dr. Victor Babeș va primi ori nu pozițiunea ce 'i-se ofere la universitatea din Bucuresci. Eu îl voiu felicita în toată sinceritatea, dacă o va primi, și le sînt recunoscător acelora, care 'i-au creat puțința de a scăpa din situațiunea, după sentimentul meu de tot falsă, în care se află. Poate însă, că dl Dr. Victor Babeș nu va merge. Atunci eu unul, pentru persoana

Nu întârziă dar', strînse divanul împăra-
tesc, îi spuse faima tristă, că calul cel tînăr și
nesdravăn e furat. Divanul judecă apoi, ca să

mea, n'am s'e-l mai socotesc între Români, și am totdeauna s'e-l plâng pe dl Vincențiu Babeș pentru puținul noroc, pe care l-a avut la educațiunea acestui copil al seu. — Dar' — principiul rămâne.

Dl Paul Rotar poate să fie de alte păreri: n'are decât să le spună, dacă-i vine la socoteală. În loc însă de a se pronunța, d-sa mă prezintă pe mine ca pe un miserabil, ceea-ce nu dovedește nimic, ci seduce numai pe alții, ca să fie și ei ca mine. Căci e scușabil omul tânăr, care-și dăce: „Dacă Slavici a făcut atâtea mișelii, și tot se bucură de o bună reputațiune, pot s'e-mi permit și eu câte ceva în genul acesta!”

Dacă și asta e „glumă”, atunci gluma e foarte proastă!

Nu „susceptibilitatea”, nici „ambibiunea” m'a făcut s'e-mi dau pe față indignațiunea, ci temerea, ca să nu se creeze prin asemenea „glume” între tinerii noștri o scoală de oameni ca P. Petrovici, M. Voileanu și alții de felul acesta.

Sînt, din nenorocire, în societatea noastră oameni cu oare-care pozițiune, care se simt în drept de a călca conștiințele și de a face abuz de cei slabi ori săraci și, slugarnici ei înșiși față cu cei mai puternici ca dinșii, nu suferă nici o pornire independentă la ceice atîrnă de ei: astfel se crează o generațiune de oameni lipsiți de bărbăție; astfel se frînge în generațiunile mai tinere tăria de caracter proprie neamului nostru; astfel se pregătesc spiritele pentru politica de cerșire, pe care o reprezintă cei câțiva guvernamentali români.

Această demoralizare e ceea-ce am combătut în „gluma” dlui Pavel Rotar.

Dl V. Babeș vine însă acum și pune cestiunea pe terenul politic, unde eu personal n'am nici o atingere cu d-sa personal.

Ioan Slavici.

Revistă politică.

Sibiu, 7 Martie st. v.

Plănuitul atentat în contra Țarului rusec a produs o penibilă impresiune asupra întregii Europe, și lumea politică e acum curioasă să vadă, ce înjurări va avea acela asupra desvoltării departe a politicii ruseci. Presa rusească păstrează în această privință o rezervă ce se justifică pe deplin prin actualele împrejurări, și nici din alte părți nu sosesc sciri și deslușiri, care ar oferi un punct de razim în direcțiunea aceasta. Singur cercurile politice din Viena trăiesc în credință, că evenimentul dela 13 Martie nu va scoate politica rusească oficială din rezerva, pe care a manifestat-o în lunile din urmă față cu evenimentele din Balcani.

Cu toate aceste ar fi un prea mare optimism a crede, că rezerva de până acum are să formeze baza pentru viitoarea politică rusească. „Novy Prolom”, un ziar rutean și eminent rusofil, care fără îndoială stă în relațiuni cu cercurile competente din Petersburg, declară cu toată hotărîrea, că Rusia dorește cooperațiunea celorlalte puteri europene în scopul, de a

aduce pe Bulgari la reson. Rusia va rămâne un privitor liniștit al evenimintelor, până-ce mai curînd ori mai târziu va ajunge treaba la încăierare între Germania și Franția.

Prin mijlocirea Turciei, Franciei și a Germaniei, Rusia se va nîsu la schimbă raporturile în Bulgaria așa, cum a voit-o ea dintru început. Rusia va privi în liniște la mersul lucrurilor și se va mulțumi a avertisa din când în când pe Europa, că la casa ei nu se va ține cont de dorințele Rusiei, nu poate conta la restabilirea unei păcifice stări de lucruri în Orient. Într-aceste ar pute în Europa să rezultă nouă constelațiuni politice, Rusia ar pute să încheie o alianță cu Franția, cu Italia, ba poate chiar și cu Austro-Ungaria și să producă prin aceasta o situație, care va face posibilă rezolvarea întregii probleme orientale. Scopuri mari merită și jertfe mari și de aceea nu trebuie nimeni să se sparie, dacă spre realizarea acestor scopuri se vor sînge încă multe vieți pentru marea idee, pentru care, precum se vede, încă nu sînt destul de coapte toate popoarele slave. Așa vorbește „Novy Prolom”. Cât pentru eventuala aliare a Rusiei cu Italia, apoi ni se pare, că aceasta din urmă s'a îngrijit deja de cu bună vreme de aliați și — Rusia s'a întărit de astădată.

La ziua născerii a nouădecea a împăratului Wilhelm va primi contele Robilant, ministrul de externe al Italiei ordinul vulturului negru german. Această distincțiune se privește atât în Germania, cât și în Italia drept un semn al unor evenimente de foarte mare importanță. „National-zeitung” din Berlin dăce, că înnoirea alianței între Austro-Ungaria, Italia și Germania constituie un nou grup, care are voința și aptitudinea a forma un contra pond pentru toate elementele ce conturbă pacea. „Die Post” încă comentează în acest înțeles distincțiunea, de care va fi împărțit comitele Robilant, și accentuează, că de nebunească e îngrijirea unei părți a presei franceze, care de mai multă vreme înceace să spargă capul la războiul de pînă la cap, care s'o mai fi stipulat pe seama Italiei în viitor. Foaia germană asigură, că nu se tractează de o alianță ofensivă și de cuceriri, ci de apărarea status quo-ului și spune, că între cele din urmă evenimente nu s'a aflat nici unul, care să fie mai favorabil, ca și această alianță, pentru menținerea păcii europene.

Într-aceste devin tot mai încordate și relațiunile dintre Poartă și cabinetul din Petersburg. Această schimbare ar fi, se dăce, a se atribui simlînelor ambasadorului englez Sir H. White. O depeșă a ambasadorului turcesc din Paris împărtășește, că Rusia intenționează a împinge pe Turcia spre o politică de acțiune în Bulgaria. Se spune apoi, că Poarta a avisat pe Șakir-Pașa se declarare cabinetului din Petersburg, că Turcii vor să rămână în atitudinea lor

conservatoră și nu sînt înclinați a intra într-o combinație ce poate să paralizeze libertatea acțiunii lor. Guvernul turcesc nu se va abate de pe calea unei păcifice soluțiuni și el voește să întrețină cele mai bune relațiuni cu toate puterile.

Poarta, după cum se împărtășește din Constantinopol, pregătește tocmai o notă circulară informativă cătră puteri despre ultimele evenimente bulgare. În aceea notă Poarta provoacă pe puteri a avisa pe presentanții lor în Sofia se procedă în înțelegere cu comisarul turcesc de acolo, pentru de a efectua o grabnică rezolvare a cestiunii bulgare.

Sub asemenea auspicii se începe primăvara și nimeni nu o poate săci ce poate aduce ziua de mîne pentru Europa, pe care evenimentele ce se urmează unul pe altul de vre-un jumătate de an încoace o țin într-o continuă agitație.

Revoluțiunea din Bulgaria.

Complotul din Sofia în contra regentei.

(Correspondență particulară a „Telegraphului”).

Sofia, 25 Februarie.

Complotul din Sofia. — Doamna Stefanca Papazoglu. — Interogator, documente compromițătoare. — Simpatii populului bulgar manifestate printr'un zaraf și o femeie.

Rîndul trecut v'am dat documente privitoare la complotul și revolta urșită de cătră refugiații din România. În această scrisoare se vă dau documente privitoare la complotul combinat de refugiații din Turcia. Voiu sacrifica scrisoarea mea celor descoperite de poliția capitalei în această privință.

V'am scris deja, că aci s'a arestat o oarecare femeie Papazoglu, soția unui comerciant de unt de trandafir și zaraf la Constantinopol. Această femeie fiind arestată a depus următoarele mărturisiri în fața poliției și apoi judecătorului de instrucție:

Interogatorul.

„Ați, subsemnatul C. Antonoff, comisar de poliție dela despărțirea a III-a pre lungă prefecura din Sofia, în urma telegramelor preschimbate între doamna Papazoglu și bărbatul ei din Constantinopol, am făcut următorul proces verbal:

„Stefanca Papazoglu, locuitoare din Cazanlik, cu reședința în Constantinopol, în vîrstă de 45 ani, ortodoxă, scie, a scie a ceti, supusă bulgară, în urmărire și în judecată n'a fost, la întrebările făcute a răspuns:

— „Sînt trimisă din Constantinopol dela ambasada rusească cu consimțământul soțului meu Dimitrie Papazoglu cătră dl ministru de război colonel Nicolaeff cu misiunea de a-i propune să facă resturnarea regentei. Telegrama dela 23 cu numărul 3550 este deslușitoare. Numele de Caticoff din această telegramă însemnează patru mii de lire otomane, ce trebuie numărate ministrului de război, colonelului Nicolaeff. Telegrama ce am dat cu cuvintele „Crosier și Sujani au primit polița” însemnează: Crosier — ministrul de război, ear' Sujani — major Popoff. Această telegramă declară fu general „propunerea pentru resturnarea s'a primit de ministrul de război și major Popoff și că trebuie remise 4000 lire otomane și apoi încă 2000 lire. Resturnarea

trebuie să se facă după-cum va scie Popazoglu ear' banii se vor găsi”.

Doamna Papazoglu a adăugat la această declarațiune, că însărcinându-se cu misiunea, credea că face bine.

Alt interogator.

„Subsemnatul prefect al capitalei Basmadjieff în prezența dlor Dimitrie Stoiancoff și Aristide Chrizofidis, din Sofia am întrebat pe d-na Papazoglu cele ce urmează și ea 'mi-a răspuns:

— „La întrebările voastre vă declar, că arătările mele date în fața comisariatului și subsemnate de mine sînt adevărate.

„În ceea-ce privește banii, cari erau să se plătească ministrului de război Nicolaeff și lui major Popoff și prin cine să se plătească, eu una nu sciu, deoarece soțul meu 'mi-a dăc, că dacă ministrul va consimți să-i depeșez și 'mi-a răspunde de unde și la cine să mă adresez pentru bani.

Spre confirmarea celor dăce iscălim:

Martorii: D. Stoiancoff.

A. Chrizofidis.

Stefanca Papazoglu.

Prefect, Basmadjieff.

Documente oficiale.

Imediat ce femeia în cestiune a fost arestată ministrul de război primi următoarea depeșă din Constantinopol:

„Colonelului Nicolaeff.

„Dărele de aici scriu, că soția mea este arestată, ea nu e vinovată, rog liberați-o; eu sînt vinovat în toate

Papazoglu.”

Acum se vă dau următoarele documente interesante din dosarul afacerii privitoare la complotul în cestiune:

„Iubite colonel Nicolaeff.

„Am onoare a vă scie și a vă comunica, că cestiunea noastră bulgară în curînd se va rezolva. Propunerile Rusiei se vor primi, ear' de nu cu forța se vor aplica.

„Vă rog grăbiți-vă, luați inițiativa, dacă voți să fiți bine văduți și să urmăriți a fi ministru. În mâinile d-voastre stă tot, arătați Europei, că armata n'a fost vinovată de învingerea Rusiei, dela voi depinde a deveni s'au nu copilul resfățat al Rusiei, și al Bulgarilor și a întregii lumi slave (?) — aceasta o garantez cu viața și averea mea. Iubitul meu, m'atî liberat din arest după-cum sciti, 'mi-ati scăpat viața, pentru care vă rămân recunoscător. Vă rog dar', luați inițiativa aceasta, vă propune nu un oarecare Ilie Stoicoff din Cazanlik, ci dl Papazoglu, om avut, care n'are trebuință absolut de nimic. Voiu fi fericit, dacă veți primi propunerea, care este cea mai bună. Dacă veți primi, depeșati-mi în următorii termeni: cumpărați-mi icrele. Ear' de nu ardeți, vă rog, această scrisoare.

Pera.

D. Papazoglu.

Etată și adresa mea: Rue Osmanli-Medjidie, Petit-Champ No. 71. Pera.”

După primirea acestei scrisori dl ministru de război împreună cu colegii sei dela minister au hotărît să mistifice puțin pe omul în cestiune pentru a pute afla sub a cui conducere să lucrează și cine sînt anume implicați în acest complot. Ministrul deci a răspuns la adresa dată prin frasa cerută: cumpărați-mi icrele. La depeșă expedită s'au imediat următorul răspuns telegrafic:

Pera.

Colonelului Nicolaeff, Sofia.

Telegrama primit. Amicul *) a dăc icrele puțeti să le împărțiți cu maiorul Popoff, rog însă grăbiți-vă de a le mîncă, deoarece-ce vi se va trimite și altă parte ați sau mîne.

Papazoglu.

Telegrama e explicită; imediat ce ea a fost expedită, Papazoglu de sigur primi nisce instrucții dela „amicul” și expediă următoarea scrisoare, care a fost primită aci:

„Iubitul meu colonel.

„Am avut onoare a primi telegrama d-voastră, înțelesul căreia a fost cunoscut aci. V'am telegrafat imediat. Cu această telegramă am voit să dăc, că dacă va fi greu să se pună în lucrare voința Țarului (?) atunci stăruiați a convinge și pe Popoff, așa ca să puteți grăbi lucrurile mai nainte de mersul lor desemnat de Poartă. Dorințele Țarului sînt identice cu propunerile lui Zancoff, pe cari cred, că dl Vulcovici vi le-a comunicat, și pe care le consider și eu bune și nici decum vătămătoare pentru ofițerii bulgari. Neprimind propunerile aceste, Damnețeu scie ce nenorociri s'ar pute întâmpla. De aceea vă rog din inimă, faceți, ca ele să triumfe pentru-țeară noastră să scape de nenorociri. Poate mă veți întreba ce aveți a face. Iubitul meu, am onoare a vă răspunde. Dacă aș fi în locul d-voastre eată cum aș lucra:

*) Evident, că icrele semnaleză cele 4000 lire otomane, ear' cine este amicul, care dăce ca să se împărță să înțelege bine.

N. coresp.

se caute hoțul și să se pedepsească ca unul, care a furat ceea-ce e mai scump împăratului și mai folositor împărăției.

Avea împăratul sub palatul seu o pivniță fără ușă, în care era un bălaur, căruia pe o gaură ce momentan se făcea și astupa cu zid din nou, i-se da de mîncare cel ce era osândit la moarte.

Acolo îl judecă și pe hoțul, care ar fi să fi furat calul.

După-ce se împrăscia divanul împăresc, se trimiseră soldați în toate părțile împărăției, să caute calul furat luînd de a rîndul toate grajdurile din toate satele.

O seamă de soldați, care luară mersul înspre locuința lui Mărcuț Viteazul, căutînd grajdurile de a rîndul, ajunseră și la grajdul, unde întru adevăr era calul, pe care cunoscîndu-l, îl scoaseră și îl trimiseră la împăratul printr'un soldat, ear' ceialalți intrară în casă, prinseră pe Mărcuț Viteazul, îl traseră din brațele Vochiței, care adormise pe grumazii lui, și-l legară cu legăturile aduse cu dinșii.

Mărcuț Viteazul se lăsă, își dete mîinile și picioarele la legături fără nici o împotrivire, nesciînd, că judecata lui e făcută, nici cugetînd, că el va fi aruncat spre mîncare bălaurului alături cu cei mai mari și mai iscrodiți făcători de rele.

Soldații îl luară, îl scoaseră din casă, între plînsurile și vaietele bîtrînei și ale Vochiței,

care-l petrecură până în poartă, apoi îl duseră la curtea împărătescă, unde îl aștepta divanul împăresc cu însuși împăratul în frunte, plini de bucurie, că calul s'a aflat, îl așteptau zidarii cu gaura făcută în păriletele pivniței, numai gata să-l arunce și să astupe cu grabă mare earăși spărtura din părilete.

Cum sosl, între strigătele: „Acolo cu hoțul”, „să piară hoțul”, neîngăduindu-i-se nici o vorbă, fu aruncat în pivniță și locul pe unde fu aruncat îl zidiră din nou.

Divanul împăresc se împrăscia din nou; soldații fiesce-care merse la ale sale; împăratul veselindu-se de aflarea calului, ear' soldații bucurându-se că au trecut și preste aceasta.

Această întâmplare fu scurtă și neînsemnată, încât nici seara nu sosl și toți o deteră uitării, creștîndu-l mort pe Mărcuț; dar' Mărcuț Viteazul întru adevăr nu era mort, căci închis fiind în pivniță și simțînd, că se apropie de el bălaurul, se puse în stare de apărare, și cum veni bălaurul cu o falcă pe vatră și una pe sus, plin de virtute puse un picior pe falca de jos, ear' cu mîinile prinse falca din sus, și adunîndu-și toată puterea în mîni, se opintî odată și spintecă gura bălaurului, mai întăiu până la grumazi, apoi perșînd prin acea spintecătură bălaurul toată puterea, se puse pe lucru și spintecă tot trupul bălaurului dela cap până la coadă, omorîndu-l cu desăvîrșire. Trăia deci Mărcuț Viteazul, însă cum ar fi putut să ese; trebuia

așadar' să rămână acolo, până la o împregiurare priincioasă lui, nutrindu-se cu carne de bălaur.

Împăratul nu cunoscuse atunci iute, că cel judecat la moarte era Mărcuț Viteazul, care a fost servit și în armata lui, căci dacă-l cunoscuse, nu se întâmpla ceea-ce s'a întâmplat, deoarece-ce mult bine i-a făcut Mărcuț Viteazul odată într-o luptă, singur hotărînd capătul luptei în partea împăratului; dar' când i-se spuse a doua zi ce a făcut, se supără mai tare de cum s'a fost supărat pentru cal, însă înzadar, căci acum era târziu, fiindcă îl credea mort. Mănos foc cum era, începî a ocări pe divan, pe sfetnici, pe soldați și pe căți îi veniau înainte, pentru-ce nu i-au spus cine a fost cel osândit?

Înzadar i-se răspundea, că cu tot dragul ar fi spus, dacă sciau că e așa, dar' nu au cutezat, căci se temeau de mânia împăratului, neîntînd iertat a vorbi contra voinței împăresci, care ar fi tras după sine pedeapsă; aceste nu le asculta împăratul, ci probizia și cărtia ca și un scos din minte.

Cât de tare era supărat împăratul pentru pierderea lui Mărcuț Viteazul, dar' mai întristați erau toți cunoscuții lui, când aușiră de trista întâmplare, mai jalnici ca toți însă erau Vochița și muma ei.

Ele îl credeau mort, apoi nu-i lucru mai cu durere decât a perde singura mîngăiere.

(Va urma.)

„Așa chemă pe toți oficerii împreună cu Popoff, Popița și alții, și le-aș dă: oficerilor, fiecare din voi știe, că ministrii actuali și regența ne-au dat în multe rânduri speranțe bune, ni s'a dat, că vom isbuti prin delegații pre lungă puterile cele mari. Dar' speranța nu s'a realizat de loc. Și ce se ne așteptăm dela Europa? Oare nu s'nt totmai aceste puteri, cari au rupt Bulgaria din San-Stefano în două? Frați oficeri, acum 35 ani nu s'au opus oare aceste puteri și n'au făcut războiul Rusiei, pentru-că ea voia libertatea noastră? Să nu perdem nici o clipă din vreme, că fără protecția rusă nu putem trăi liniștiți. Idealul bulgar nu se va realiza fără ajutorul Rusiei, care are pentru dînsa Franța, amica sinceră a Rusiei. Când am biruit pe Sârbi la Pirot și ne-am îndreptat spre Belgrad a eșit înaintea noastră un Neamț și ne-a oprit, dacă am fi avut precum Sârbii aveau un Neamț, vr'un Rus cu noi, am fi dîs: înainte! armata rusă vine după noi și am fi mers triumfal la Belgrad. Oficerilor, v' propun să facem primul paș, să facem după cum vrea Rusia, să cîștigăm înțelegerea și regența nici odată nu, căci ministrii noștri, unii din ei s'nt anglofili, alții germanofili, austrofili și nici unul rusofil.

„Dacă vei vorbi așa, s'nt încredințat, că ofițerii îți vor răspunde într'un glas: s'ntem gata, dle ministru, și ne rîngăm ordonați ce trebuie de făcut.

„Eată cum trebuie să faceți lucrurile. De veți face astfel patria v' va fi recunoscutoare.

D. Papazoglu.

După această scrisoare cei din Constantinopol au hotărît să trimită la Sofia în misiune pe soția zarafului Papazoglu, pe dna Stefanca. Următoarea telegramă anunță sosirea solului în fuste:

„Sava, colonelului Nicolaeff.

„Rog imediat permiteți căpitanului Penefi să întîmpine pe soția mea la stația Hermanli și s'o însoțească până la Sofia. Dacă consimțiți răspundeți prin telegraf.

P. Papazoglu.

În adevăr în curînd după aceasta sosit femeia în cestiu, la stația Hermanli ea a fost întâmpinată de căpitanul Penefi, care a însoțit-o până aci. La Istiman dna Papazoglu a primit următoarea depeșă din Constantinopol:

„Sava Tomoff handjî pour Madame Papazoglu

„Grosier a vorbit altora pentru poliță. Înțelegeți-vă însă nu iscăliți nimic.

Dimitroff.

Această telegramă arată, că cei din Constantinopol au mirosit ceva, și au început a se feri, temîndu-se a nu da în cursă. De unde le-a venit băneala? Este greu a dice.

Îndată-ce dna Stefanca ajunge aci, ea trase direct la ministrul de război, unde convorbirea a început imediat despre iclele. D-na Papazoglu declară d-nului colonel Nicolaeff, că cele 6000 l. o., i-se plătesc pentru osteneala ce va ave. Dela colonelul Nicolaeff cucoana a mers la Calipoff și s'a sfătuit cu dînsul despre Popoff.

După convorbirile cu ministrul, femeia merse la telegraf și expedia următoarea depeșă:

„Constantinopol, Dimitrie Papazoglu, Osmanli-Medjidie, Petit Champ, 71.

„Am vîdut pe toți, polița se primesce; trebuie însă numărat la moment. Răspunde.

Stefanca.

A doua zi veni următorul răspuns:

„Bine că ați vîdut și pe Calipoff. Salutați pe Crosier. S'nt foarte mulțumit.

Dimitro.

După această depeșă dna Stefanca Papazoglu a fost arestată. Interogatorul ei a arătat, că ea a fost trimisă pentru a cumpăra pe ministrul de război și a pregăti răsturnarea guvernului printr'un pronunțament al armatei.

În viitoare mea comententă v' voi da urmarea acestui complot legat cu revolta din Silistra și Rusciuc.

Cronică.

Maiestatea Sa Împărăteasa-Regină a părăsit Budapesta în 18 Martie n. la 8 oare dimineața, și a sosit la Viena la 1 oară și 40 minute după amiazi.

Principele moștenitor Rudolf e mereu obiectul celei mai măgulitoare atențiuni din partea curții și a poporațiunii din Berlin. Pretutindeni, pe unde a umblat se adună un public numeros și întîmpină pe august oaspe în cel mai simpatice mod. La Moltke a stat principele timp mai îndelungat. Corpul ofițerilor dela regimentul „Împăratul Francisc“ a arătat în onoarea principelui o festivitate în casină. Festivitatea a succedat strălucit și principele moștenitor era în cea mai bună dispoziție.

Sciri personale. Episcopul ev.-lut. Dr. G. D. Teutsch s'a reîntors ieri după amiazi dela Budapesta.

Academia română. Mercuria trecută s'a deschis sesiunea ordinară a Academiei române, sub președinția dlui Ioan Ghica, sosit chiar în aceea dimineață din străinătate. Dl Dim. Sturdza, secretarul general al Academiei, a citit raportul general, care relatează toate cele întîmplate în intervalul sesiunilor, adică în timpul unui an. Pre lungă membrii locuitori în București, cum d-nii Aurelian, Bacaloglu, Brînză, Coghăniceanu, Chintescu, gen. Fălcoianu, Dr. Felix, Hașdeu, Maiorescu, Maniu, Negruzzi, Sturdza, Șion Ștefănescu și Urechia, mai erau prezenți la ședința de deschidere și d-nii Barițiu, Crețulecu N., Caragiani, Ghica, Ionescu N., episc. Melchisedec și Papadopol-Calimach.

Părechea regală română va sosi la Berlin — la festivitățile de aniversare — în 19 l. c. la 3 oare după amiazi cu trenul curier al căilor ferate de stat austro-ungare. Direcțiunea căilor ferate a trimis deja spre acest scop la București un număr corespunzător de vagoane.

Noua reprezentanță diplomatică austro-ungară în București. Joia trecută Regele României încungiurată de casa sa civilă și militară, față fiind și ministrul de externe, a primit în audiență solemnă pe comitele Goluchowsky, noul ministru plenipotențiar al Austro-Ungariei, care a remis scrisorile sale de acreditare. Ex. Sa a fost primit la palat cu ceremonialul obișnuit și a fost recondus cu aceeași pompă la palatul legațiunii.

Căi ferate în România. Așezarea șinelor pe linia Pitești-Câmpulung este terminată. Lumea din capitala Mușcelului așteaptă cu nerăbdare intrarea locomotivei în Câmpulung.

D-ra Irena de Vlădăia, după-ce a cântat în Franța și Rusia, s'a reîntors în România și dă concerte în București. Diarul „Le Temps“ unul din serioasele organe de publicitate din Paris, anunțând angajarea tinerei artiste române la „Opera comica“ se exprimă astfel: În urma audițiunii anunțate, dl Carvalho a angajat, în condițiuni strălucite pe d-ra Irena de Vlădăia. Tinărea cântăreață română a cântat înaintea dlor Carvalho, Gaudemart și Armand Gouzien o arie din Lakmé, una din Mireille și una din Mignon. Auditorul a aplaudat-o mult și directorul operei comice a tratat îndată cu frumoasa și excelenta cântăreață.

Pentru aniversarea zilei nașterii a împăratului Wilhelm se fac la Berlin mari pregătiri, mai ales căt privește iluminarea, conductul de torțe al studenților și clădirea tribunelor de stradă. Se așteaptă mult public din străinătate. Otelurile nu vor ajunge nici măcar pentru persoanele oficiale. Reichstag-ul va da un banchet festiv. — Galimberti cu doi secretari va călători la Berlin pentru a preda împăratului Wilhelm o felicitare din partea Papei. — Împăratul Germaniei va fi încungiurat în 22 Martie n. de 85 membri ai caselor domnitoare. În numărul acesta se cuprind și membrii casei Hohenzollern. Suta membrilor din casele domnitoare din țeară și străinătate se urcă la 350 persoane.

La Boulanger. În ministerul de război — astfel raportează „Französische Korrespondenz“ — s'a ținut luni un dineu diplomatic, cu mare recepție deschisă. Între cei prezenți se aflau miniștri plenipotențiar și reprezentanți puterilor străine, precum și atașaii militari. Când se puseră la masă, muzica intonă — după un preludiu scurt — imnul național „Ich bin ein Preusse“ apoi imnul „Heil dir im Siegerkranz“. După aceea mai cântă muzica — era capela „Garde Republicaine“ — și celelalte imnuri naționale străine.

Încercare de atentat în contra Țarului. Când Țarul a primit întâia scire despre încercarea de atentat a devenit furios — așa spune cel puțin un corespondent din Petersburg, ziarului „W. Allg. Ztg.“ — și strigă: „Aceasta e urmarea veciniceii indulgențe, dela acele suferințe venare, care m' sfătuiți la liniște și moderațiune, ear' dacă bunătața nu se resplătesce astfel, mărturisesc, că de astăzi înainte trebuie să se facă ceea-ce eu vreau, și nimeni nu mai are să dîcă nici măcar un cuvînt“. Zadarnică fu încercarea Țarevnei de a mulcomi pe soțul ei îndrumînd la avantajele, care s'nt rezultatul micii indulgențe practicate acum mai în urmă, Țarul nu voia de loc să se liniștească și strigă mereu: „De aici înainte o să fie altcum, acum voiu domni după-cum m' taie capul.“ Împărăteasa făcî o ultimă încercare, a dispune la blîndețe pe soțul ei, și îi trimise pe băieții cei mai mici; acestia însă în curînd se reîntoarseră declarînd, că ei nu vor să rămîna astăzi la tata, căci e prea rău. — Rapoarte autentice din Petersburg stăruiesc a atribui încercarea de atentat numai și numai nihilistilor, și astfel îi declină ori-ce colorit politic. Mai departe se afirmă, că poliția din Berlin a descoperit mai întîiu firul conjurației, care se extindea până în Elveția, și ea a făcut primele înștiințări la Petersburg. De facto, complotul din urmă pare a fi din un izvor internațional. Pregătirile a fost atât de isvît încute, încât fără de avisul primit dela poliția din Berlin, poliția din Petersburg abia ar fi fost în stare să zădărnicească efectuarea atentatului. Țarul a fost deja înconștientat despre aceasta.

Sârbii și Țarul. Ristic a primit dela ministrul-president, Persiani, o scrisoare de mulțumită, pentru gratulațiunea trimisă de dînsul, cu prilegiul zilei nașterii a Țarului, în numele

partidului național-liberal din Sârbia. Poporul sârbesc este asigurat în scrisoarea aceasta de „cea mai mare dragoste a Țarului“.

O istorie pîcantă de Curte s'a petrecut zilele aceste în Lissabon. Săptămîna trecută, capitala Portugaliei se afla în mare febră. Se vorbea, că principesa de coroană, care așteaptă un eveniment îmbucurător în familie, a trebuit să se pună la pat în urma stării sale, și că cel mai tînăr membru al familiei domnitoare se așteaptă în tot minutul. Toate persoanele oficiale își îmbrăcară vestimentul de gală, și se duseră în palatul ducelui de Braganza, în scopul de a aduce gratulațiunile lor. Când domniul ajunseră la palat nu au fost puțin surprinși, auzind vestea, că principesa de coroană a fost eșită. Nu preste mult, ea se reîntoarse, și vîdînd fețele perplexe ale domnilor, înțelese tot lucrul. Ea începî să ridice și invită pe domni la dineu. În decursul dineului mai veniră mulți domni ce voiau să gratuleze, ear' principesa de coroană s'a vîdut silită a da contelui San Mignol, ce avea inspecția poruncă, să le spună domnilor, că dînsa e foarte mișcată, vîdînd simpatiile d-lor față cu evenimentul familiar, acum însă ea prînzese și de aceea este împedecată de a împlini dorițele autorității față cu micul moștenitor de tron. Neînțelegerea s'a lămurit în curînd. Tipografia regală a primit în prevederea evenimentului familiar textul de publicațiune ce este de a se trimite persoanelor oficiale, ear' un curios vîdîndu-l în tipografie, a răspîndit scirea prea curînd.

Academia română.

Sesiunea generală din anul 1887.

(Urmare.)

III. Publicațiunile Hurmuzaki și cercetări istorice.

În bugetul statului pe anul 1886—87 s'a trecut, pentru continuarea și completarea colecțiunilor istorice Hurmuzaki, o sumă totală de 33.000 lei; adică suma de 15.000 lei, care s'a acordat Academiei în ultimii ani pentru cercetări și publicări istorice, s'a unit cu suma de 18.000 lei pe cari statul îi acordă anual pentru publicațiunile Hurmuzaki. Prin aceasta s'a putut da o întindere mai mare decît în anii trecuți publicării de documente și culegerii lor de prin arhivele străine.

Lucrările făcute în această direcțiune în decursul anului s'nt următoarele:

1. Din documente privitoare la Istoria Românilor s'a publicat volumul V. partea II (de XXVI și 406 pagini). În această parte se cuprind 375 documente din anii 1650—1699, adunate din arhivele statului dela Veneția, din Biblioteca St. Marco, și din câteva colecțiuni din Roma. Volumul se termină cu un indice alfabetic general pentru documentele cuprinse în amîndouă părțile lui.

2. S'a început tipărirea părții II a volumului III, în care se vor publica documente adunate tot din arhivele de stat dela Veneția pentru anii 1576—1600, spre a se completa printr'insele colecțiunea de documente din aceeași ani adunate de Hurmuzaki și cuprinsă în tomul III deja publicat. În acest volum s'a tipărit până acum 150 documente.

3. Din *Fragmente zur Geschichte der Rumänen* s'a publicat volumul V. (de XIV și 473 pagini), în care se tractează istoria Principatelor române și a cestiunii Orientului în general dela 1724 până la 1732. Cu acest volum se termină studiile fragmentare redactate ale nemuritorului Eudoxiu Hurmuzaki, mai rămînd a se pune în ordine și a se publica mai multe note și excerpte care se mai află în hîrtiile sale.

4. În relațiunile anilor trecuți am onoare a v' arăta hotărîrea comisiei publicațiunilor Hurmuzaki în privirea completării colecțiunii de documente pentru epoca mai veche a istoriei noastre, adică înainte de anul 1575.

În decursul anului încetat s'a tipărit întăiul volum (de XXX și 701 pagini), cuprînd 553 documente extrase din diverse publicațiuni și privitoare la anii 1199—1345, adică la cea mai veche epocă documentală a istoriei noastre. Documentele reproduce în acest volum s'au controlat în diferitele edițiuni în cari au fost publicate. Unele au fost colate și chiar cu originalele spre a se ajunge astfel la un text autentic curățit de toate greșelile strecurate în alte edițiuni. La sfîrșitul volumului s'au pus cinci stampe litografice, pe care s'nt reproduce facsimile de diferite numiri proprii precum și câteva citate ale căror text este contraversat. Acest volum, prelucrat de dl Nic. Densușianu, s'a tipărit cu îngrigirea d-sale, și formează întăiul volum al colecțiunii Hurmuzaki.

Continuîndu-se această lucrare, se va completa în mod documental partea mai veche a istoriei noastre, și studiile istorice se vor pute face de acum înainte pe baze sigure și necontestate; ear colecțiunea Hurmuzaki devine astfel din ce în ce mai mult un corp complet al documentelor privitoare la istoria Românilor.

5. Decopiarea de documente făcută prin îngrigirea dlui Odobescu din arhivele ministerului de externe din Paris, s'a continuat în anul trecut. Pentru această lucrare s'a trimis suma de 2500 lei din fondul publicațiunilor istorice. Dela d-sa s'au primit în decursul anului 14 caiete de copii pentru anul 1885—86 și 30 pentru anul 1886—87, cele mai multe din ele cuprînd o parte din memoriile generalului comite de Langeroni.

Generalul de Langeroni, fiind în serviciul Rusiei, a luat o foarte însemnată parte activă la mai toate campaniile Rusiei în contra Turcilor dela sfîrșitul secolului trecut și dela începutul celui prezent, și prin urmare la repeștele ocupațiuni ale principatelor de cătră Ruși. El a

fost de mai multe ori comandant suprem al oștirilor rusești din Principate. Memoriile lui cuprînd relațiuni amănunțite de mare însemnatate asupra stării sociale și politice a principatelor în acea grea epocă a istoriei Românilor.

Îndată după primirea copiilor, s'a început tipărirea acestor documente, și din ele se va forma al III-lea volum de suplemt la colecțiunea Hurmuzaki.

Starea actuală a documentelor publicate în colecțiunea Hurmuzaki este următoarea:	Adrese de Adm. m. 553	Adrese de Hurmuzaki 341	Adrese de Documente 553	Anii	Suplem.
I	1199—1345	1576—1599	1576—1599	1. 1. 1.	I
II	1576—1600	1600—1649	1600—1649	2. 1. 2.	II
III	1600—1649	1650—1699	1650—1699	3. 1. 3.	III
IV	1650—1699	1700—1750	1700—1750	4. 1. 4.	IV
V	1700—1750	1750—1818	1750—1818	5. 1. 5.	V
VI	1750—1818	1818—1841	1818—1841	6. 1. 6.	VI
VII	1818—1841	1841—1887	1841—1887	7. 1. 7.	VII
VIII	1841—1887	1887—1900	1887—1900	8. 1. 8.	VIII
Suplem.	1900—1900	1900—1900	1900—1900	9. 1. 9.	Suplem.
	1900—1900	1900—1900	1900—1900	10. 1. 10.	

luminat pentru îmbogățirea colecțiunii noastre de documente.

De asemenea dl C. Soranzo a binevoit a înscința delegațiunea, că urmăresc din parte-i cercetarea și decopiarea documentelor privitoare la istoria noastră și aflătoare în biblioteca St. Marco.

7. Documente privitoare la istoria Românilor găsite în vara anului 1885 de dl bibliotecar Bianu în colecțiunile bibliotecelor din Cracovia și Lemberg au fost toate copiate sub binevoitoare îngrijire a dlui Dr. W. Wislocki, custos la biblioteca universității jagelonică din Cracovia și a dlui Dr. W. Ketrzynski, directorul bibliotecii Ossolinski, din Lemberg, cari au binevoit a trimite toate copiele făcute.

Începîndu-se publicarea catalogului analitic al colecțiunii manuscriselor bibliotecii Czartoryski, din care a și apărut fasciculul I, s'a mijlocit ca dl Dr. I. Korzeniowski, care este însărcinat cu redactarea acestui catalog să procure Academiei copii de pe toate documentele privitoare la istoria Românilor, cari se află în colecțiunile manuscrise ale acelei bibliotecii, și cari nu s'nt încă copiate.

Colecțiunea de documente polone, cari s'au procurat până acum în copii cuprinde peste 600 documente de mare interes pentru istoria Țărilor române mai cu seamă din secolii XVI și XVII. Spre a se publica aceste documente va trebui ca să se facă bune traduceri.

8. În urma relațiunii prezentate de cătră bibliotecarul Academiei dl I. Bianu asupra călătoriei sale în Galiția în vara anului 1885 și a rezultatului cercetărilor sale în bibliotecile și arhivele acelei provincii, Academia a decis în sesiunea trecută a-l însărcina cu o nouă călătorie spre a urmări cercetările istorice prin colecțiunile polone. Spre acest scop delegațiunea a pus la dispozițiunea d-sale suma de 1500 lei. Călătoria s'a făcut în vacanțele de vară ale anului trecut și rezultatele cercetărilor sale au fost prezentate Academiei într'un raport, care a fost trimis spre cercetare la secțiunea istorică.

Cu această ocaziune dl Bianu a cercetat de aproape arhivele familiei Radziwill, cari s'nt instalate în castelul dela Nieswiez în Litvania. În aceste arhive d-sa a aflat peste 300 documente privitoare la istoria Românilor, un însemnat număr de scrisori și alte informațiuni privitoare la căsătoria Mariei ficea lui Vasile Lupu cu Ianuș Radziwill.

(Va urma.)

Serviciul telegrafic

al
„TRIBUNEI“.

București, 19 Martie n. Camera a aprobat cu 86 contra 8 voturi (doi s'au abținut dela votare) convenția comercială germano-română.

Părechea regală a plecat aseară la Berlin.

Sofia, 19 Martie n. Zankoffistii ce erau arestați aici au fost puși cu toții în libertate. Karaveloff și prietenul acestuia vor fi încă reținuți.

Constantinopol, 19 Martie n. Căpitanul Nadokoff, urdătorul rescoalei dela Burgas din anul trecut, a format din Muntenegreni o bandă, în a cărei frunte voia să întine în Rumelia-orientală. Atât din partea bulgară cît și din cea turcească s'au luat măsuri.

București, 19 Martie n. Învinovățiile ce le fac unele foi străine României, de a ave convență față cu refugiații bulgari, e lipsită, după „Agence Havas“ de ori-ce temei.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

[427] 2—3

Gerasim Grama m. p.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiu, sub responsabilitatea lui **Michail Gerula**.